

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 10C/276/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8415202094
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Tomáš Saraka
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2015:8415202094.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok samosudcom Mgr. Tomášom Sarakom v právnej veci žalobcu Orange Slovensko, a.s., so sídlom Metodova 8, Bratislava, IČO: 35 697 270, právne zastúpeného Bobák, Bollová a spol., s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom Dr. VI. Clementisa 10, Bratislava, IČO: 35 855 673, adresa na doručovanie: Orange Slovensko, a.s., Metodova 8, Bratislava, proti žalovanej S., o zaplatenie 234,11 eur s príslušenstvom, takto

r o z h o d o l :

I. Žalovaná je **p o v i n n á** zaplatiť žalobcovi sumu 142,11 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,25 % ročne zo sumy 142,11 eur od 29. 11. 2013 do zaplatenia, a to v mesačných splátkach po 40 eur, pričom prvá splátka sa stane splatnou 20. deň mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti rozsudku a ďalšie splátky vždy do 20. dňa toho ktorého nasledujúceho mesiaca až do úplného vyrovnania s tým, že omeškanie s plnením čo i len jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

II. V prevyšujúcej časti žalobu žalobcu **z a m i e t a** .

III. Žalovaná je **p o v i n n á** nahradiť žalobcovi na účet jeho právneho zástupcu trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 15,39 eur a z iných trov konania vo výške 3,53 eur, a to v mesačných splátkach po 10 eur, pričom prvá splátka sa stane splatnou 20. deň mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti rozsudku a ďalšie splátky vždy do 20. dňa toho ktorého nasledujúceho mesiaca až do úplného vyrovnania s tým, že omeškanie s plnením čo i len jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 2. 4. 2015 voči žalovanej domáhal zaplatenia sumy 234,11 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,25 % ročne od 29. 11. 2013 do zaplatenia a náhrady trov konania s tým, že časť žalovanej sumy vo výške 142,11 eur uplatňuje titulom zaplatenia ceny za poskytnuté telekomunikačné služby a zvyšnú časť žalovanej sumy vo výške 92,- eur titulom náhrady škody spôsobenej mu žalovanou.

Žalobu odôvodňoval tým, že na základe uzavretých zmlúv číslo A XXXXXXXX a číslo A XXXXXXXX vypožičal žalovanej 2 ks SIM kariet, ktoré umožňovali žalovanej využívať žalobcom poskytované telekomunikačné služby a odpredal jej mobilný telefón Samsung Galaxy Ace za cenu zvýhodnenú oproti trhovej cene, pričom žalovaná sa zaviazala počas dohodnutej doby viazanosti zotrvať v zmluvnom vzťahu so žalobcom, používať služby a platiť za ne. V žalobe tvrdil, že svoj záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu počas dohodnutej doby viazanosti a platiť riadne a včas za poskytnuté služby žalovaná porušila, keď nezaplatila cenu poskytnutých služieb za obdobie 7/2013 až 9/2013 vo výške 195,11 eur, čím

žalobcovi vznikla škoda minimálne vo výške zľavy zo spotrebiteľskej ceny mobilného telefónu. Podľa žalobcu žalovaná si bola v zmysle Dodatku vedomá, že mobilný telefón je jej predávaný za cenu vo výške rozdielu medzi jeho spotrebiteľskou (trhovou) cenou a poskytnutou zľavou len z toho dôvodu, že žalovaná sa zaviazala užívať služby po dobu dohodnutú v Dodatku a že nedodržanie tohto záväzku žalobcovi spôsobí škodu minimálne v rozsahu poskytnutej zľavy z ceny telefónu, pričom v danom prípade sa jedná pri odpredanom mobilnom telefóne Samsung Galaxy Ace o škodu vo výške 184,- eur keďže predajná cena telefónu bola 185,- eur a žalovanej bol predaný za akciovú cenu 1,- euro. Uviedol, že pri výpočte spôsobenej skutočnej škody zohľadnil počet celých mesiacov, ktoré uplynuli od uzavretia dodatku k zmluve do okamihu porušenia zmluvnej povinnosti zo strany žalovanej, preto v danom prípade uplatňuje náhradu škody vo výške 92,- eur. V žalobe ďalej tvrdil, že pokusom o pokonávku zo dňa 14. 11. 2013 oznámil žalovanej sumu neuhradených faktúr za jednotlivé mesiace a sumu za mobilný telefón a vyzval ju na ich úhradu v dodatočnej lehote, na čo žalovaná podľa tvrdenia žalobcu reagovala čiastočnou úhradou pohľadávky vo výške 33,- eur, pričom časť pohľadávky vo výške 20,- eur bola po zaslaní pokusu o pokonávku odpísaná. Žalobca v žalobe uviedol, že jeho pohľadávka voči žalovanej tak pozostáva z neuhradených služieb vo výške 142,11 eur a nároku na náhradu škody vo výške 92,- eur s tým, že okrem istiny požaduje aj zaplatenie úroku z omeškania počnúc dňom nasledujúcim po uplynutí lehoty na dodatočné plnenie uvedenej v pokuse o pokonávku, teda 8,25 % ročne z dlžnej sumy od 29. 11. 2013 do zaplatenia.

Žalovaná sa k žalobe písomne vyjadrila tak, že je si vedomá, že má voči žalobcovi dlh ktorý vznikol v dôsledku toho, že bola bez príjmu, pričom je jedinou živiteľkou rodiny, preto požiadala o povolenie splácať dlžnú sumu v splátkach.

Na prejednanie veci samej súd nariadil pojednávanie, na ktorom vec v súlade s ust. § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) prejednal a rozhodol v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu prihliadajúc pritom na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy, keďže tí sa naň napriek riadnemu a včasnému predvolaniu nedostavili a o jeho odročenie nežiadali.

Žalovaná na pojednávaní uviedla, že pohľadávku žalobcu by bola schopná uhradiť len v splátkach vo výške maximálne 50,- eur mesačne, nakoľko je rozvedená, má 2 maloleté deti s ktorými býva u svojich rodičov, kde na bývanie prispieva ak na to má prostriedky, ak nie, všetko platia oni s tým, že na deti jej otec prispieva výživným vo výške 132,- eur mesačne, avšak len nepravidelne a jej príjem zo zamestnania je vo výške cca 400,- až 450,- eur mesačne v čistom. Uviedla, že so staršou dcérou Máriou dochádza na ortopédiu do Žiliny, nakoľko má zdravotné problémy, s čím sú spojené výdavky, pričom ju teraz čaká operácia, preto sú návštevy ortopédie častejšie. Žalovaná potvrdila uzavretie zmlúv so žalobcom, tiež uzavretie žalobcom predloženého dodatku ako aj to, že využívala poskytované služby, boli jej doručené faktúry aj pokus o pokonávku. Žalovaná si nespomenula, či jej bolo zo strany žalobcu doručené nejaké písomné odstúpenie od zmluvy, výpoveď zmluvy či iné písomné podanie o jej ukončení s tým, že potom čo jej bol doručený pokus o pokonávku telefonovala na v ňom uvedený kontakt do spoločnosti KRUK Česká a slovenská republika kde jej povedali, že ju nevedú v databáze a nevedeli jej ohľadne tejto záležitosti nič povedať a ani na pobočke žalobcu jej nič nevedeli uviesť, povedali, že má počkať na súdne rozhodnutie. Žalovaná uviedla, že na pohľadávku žalobcu v priebehu konania nehradila nič.

Súd sa oboznámil s obsahom žaloby, vykonal vo veci dokazovanie výsluchom žalovanej, oboznámením sa s obsahom fotokópie medzi účastníkmi uzavretej zmluvy o pripojení zo dňa 5. 5. 2011 číslo A XXXXXXXX a zo dňa 29. 4. 2005 číslo A XXX 3116, obsahom Dodatku k tejto zmluve zo dňa 24. 7. 2012 a jeho Prílohy č. 1, obsahom pokusu o pokonávku zo dňa 14. 11. 2013, obsahom predložených faktúr, obsahom Všeobecných podmienok žalobcu na poskytovanie verejných elektronických komunikačných služieb, obsahom ďalších v spise pripojených listín a zistil tento skutkový stav:

Na základe zmluvy o pripojení číslo M. a číslo M., medzi účastníkmi uzavretých podľa § 43 zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách, ktorých neoddeliteľnou súčasťou sú Všeobecné podmienky poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb a Cenník služieb zapožičal žalobca žalovanej 2 ks mikroprocesorových SIM kariet za účelom ich pripojenia na mobilnú telekomunikačnú sieť a poskytovania verejnej telefónnej služby. V zmysle Dodatku k Zmluve číslo M.

odpredal žalobca žalovanej mobilný telefón Samsung Galaxy Ace. Uvedený Dodatok je podľa obsahu potrebné považovať za kúpnu zmluvu.

Podľa článku 6 bod 6.2 písm. b) Všeobecných podmienok účastník je povinný platiť cenu za poskytnuté služby podľa zmluvy a podľa cenníka ako aj cenu za iné služby až na základe predloženia faktúry v súlade s ustanovením článku 11 bod 11.8 týchto Všeobecných podmienok.

Podľa článku 11 bod 11.1 Všeobecných podmienok sadzby cien a poplatkov za poskytovanie jednotlivých služieb spoločnosťou Orange Slovensko., a.s. sú obsiahnuté v platnom cenníku v členení podľa účastníckych programov, tarifikácie v minútach, sekundách alebo iného ocenenia poskytovania Služby.

Podľa článku 11 bod 11.6. Všeobecných podmienok spoločnosť Orange Slovensko., a.s. uskutočňuje vyúčtovanie cien za poskytnuté služby účastníkovi v zmysle platného cenníka v pravidelne stanovených lehotách. Táto lehota je zúčtovacím obdobím, ktoré priraduje spoločnosť Orange Slovensko konkrétnemu účastníkovi. Zúčtovacie obdobie priradené účastníkovi začne plynúť od dátumu vykonania prvého odpočtu poskytovaných služieb konkrétnemu účastníkovi a nepresiahne 31 za sebou idúcich kalendárnych dní. Zúčtovacie obdobie priradené konkrétnemu účastníkovi spoločnosťou Orange Slovensko, a.s. platí po celé obdobie platnosti Zmluvy.

Podľa článku 11 bod 11.8 Všeobecných podmienok spoločnosť Orange Slovensko a.s. po skončení zúčtovacieho obdobia priradeného účastníkovi vyhotoví vyúčtovací doklad alebo faktúru, ktorou vyúčtuje ceny poskytnutých služieb počas zúčtovacieho obdobia, vrátane súm zaplatených účastníkom ako zábezpeka alebo preddavok na cenu za poskytnuté služby. Lehota splatnosti faktúry, ktorá je daňovým dokladom je 14 dní odo dňa jej vystavenia.

Žalobca v konaní tvrdil, že žalovaná nezaplatila mu riadne a včas cenu poskytnutých služieb za obdobie od júla do septembra 2013, čím vznikla žalobcovi voči nej pohľadávka za poskytnuté služby v celkovej výške 195,11 eur, ktorú žalovaná napriek pokusu o pokonávku ku dňu podania žaloby uhradila len sčasti, neuhradená ostala cena služieb vo výške 142,11 eur a tiež mu vznikol nárok na náhradu škody, ktorú mu žalovaná spôsobila tým, že nezotrvala so žalobcom v zmluvnom vzťahu dohodnutý čas.

Základ svojich nárokov žalobca vyvodzuje zo zmlúv o pripojení a dodatku k zmluve o pripojení uzavretých so žalovanou ako fyzickou osobou - nepodnikateľom. Zmluva o pripojení nie je upraveným typom zmluvy v Obchodnom ani Občianskom zákonníku, upravená bola v čase jej uzavretia v osobitnom zákone č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách, v súčasnosti je to zákon č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách, svojím charakterom však ide o zmluvu spotrebiteľskú. Z obsahu uzavretého dodatku k zmluve o pripojení je zrejmé, že je v ňom obsiahnutá okrem iného kúpna zmluva, ktorej predmetom boli podmienky predaja mobilného telefónu spoločnosťou Orange Slovensko, a.s. žalovanej. Preto súd pri posúdení nároku žalobcu vychádzal z ustanovení vyššie uvedeného osobitného zákona a v ostatnom z príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka, keďže v danom prípade, ako už bolo povedané išlo o spotrebiteľský, občianskoprávny vzťah.

Podľa § 52 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 491 ods. 1 Občianskeho zákonníka, záväzky vznikajú najmä zo zmlúv týmto zákonom výslovne upravených; môžu však vznikáť aj z iných zmlúv v zákone neupravených (§ 51) a zo zmiešaných zmlúv obsahujúcich prvky rôznych zmlúv.

Podľa § 43 ods. 1 zákona č. 610/2003 Z. z., o elektronických komunikáciách, zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

Podľa § 43 ods. 2 zákona č. 610/2003 Z. z., o elektronických komunikáciách, podstatnými časťami zmluvy o pripojení sú dohodnutý druh verejnej služby, miesto jej poskytovania a cena za službu. Ak nie je v zmluve o pripojení určený čas poskytovania, platí, že sa služba bude poskytovať na neurčitý čas. Cenu za službu možno dojednať aj odkazom na tarifu.

Podľa § 42 ods. 1 písm. a) zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických telekomunikáciách Podnik má právo na zaplatenie ceny za poskytnutú verejnú službu podľa tarify, ak jej vyúčtovanie doručil účastníkovi najneskôr do troch mesiacov od posledného dňa zúčtovacieho obdobia; to neplatí pri vyúčtovaní predplatených služieb.

Podľa § 42 ods. 4 písm. b) zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických telekomunikáciách, účastník je povinný platiť cenu za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o pripojení a podľa tarify, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženia dokladu o vyúčtovaní.

Po oboznámení sa s predloženými dôkazmi mal súd za preukázané, že žalobca svoju povinnosť vyplývajúcu mu z uzavretých zmlúv o pripojení a dodatku splnil, odpredal žalovanej mobilný telefón za zvýhodnenú kúpnu cenu 1,- euro a poskytol žalovanej v zmluve dohodnuté telekomunikačné služby, za čo jej vyúčtoval cenu špecifikovanú vo vystavených faktúrach, s obsahom ktorých sa súd oboznámil. Povinnosťou žalovanej bolo cenu služieb žalobcovi v lehote splatnosti faktúr zaplatiť. Spolu cena žalovanou využitých a vyúčtovaných služieb za obdobie od 17. 7. 2013 do dňa 16. 10. 2013 tak ako to vyplýva z obsahu faktúr predložených žalobcom (čl. 13 až 19 spisu) bola vo výške 190,11 eur. Žalovanej bola tiež vyúčtovaná k zaplateniu titulom „upomienky - neevidovanie úhrad faktúr po dátume splatnosti“ suma 2,- x 5,-eur, spolu teda 10,- eur, tá však nie je predmetom konania. Po čiastočnej úhrade sumy 33,- eur žalovanou a po čiastočnom odpísaní pohľadávky cena služieb ktorá podľa tvrdenia žalobcu nebola mu doposiaľ žalovanou uhradená činí 142,11 eur, čo žalovaná nespochybnila a sama pred súdom tento svoj dlh voči žalobcovi potvrdila. Preto vychádzajúc z výsledkov vykonaného dokazovania súd žalobe v časti o zaplatenie ceny za poskytnuté telekomunikačné služby vo výške 142,11 eur vyhovel a uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi dlžnú sumu tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti rozsudku. Nezaplatením ceny služieb v lehote splatnosti uvedenej v súlade s článkom 11 bod 11.8 Všeobecných podmienok vo vystavených faktúrach, ktorými boli vyúčtované sa žalovaná dostala do omeškania a preto jej zo zákona vznikla povinnosť zaplatiť žalobcovi okrem ceny služieb aj úrok z omeškania.

Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Vykonávajúcim predpisom ustanovujúcim výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania je Nariadenie vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 1. 1. 2009 do 31. 1. 2013 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Táto výška úrokov z omeškania platí aj za dobu omeškania po 31. januári 2013 ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013 (viď § 10c tohto nariadenia v znení účinnom od 1. 2. 2013). V danom prípade záväzkový vzťah účastníkov vznikol pred 1. 2. 2013, preto výška úrokov z omeškania na ktoré žalobcovi vzniklo právo je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, ktorá bola vo výške 0,25 %.

Žalobcom požadovaná sadzba úroku z omeškania (8,25 % ročne) nepresahuje sadzbu určenú podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, preto vzhľadom na skutočnosť, že žalovaná dňa 29. 11. 2013 od ktorého žalobca požadoval úrok z omeškania bola v omeškaní so zaplatením ceny služieb vo výške spolu 142,11 eur (najneskôr splatná z faktúr, ktorými bola cena služieb vyúčtovaná bola splatná do 6. 10. 2013) a jej omeškanie trvá, uložil jej súd spolu so sumou 142,11 eur zaplatiť žalobcovi aj úrok z omeškania vo výške 8,25 % ročne od 29. 11. 2013 do zaplatenia.

Súd, využíjúc právo, vyplývajúce mu z ust. § 160 ods. 1 O.s.p. vyhovel žiadosti žalovanej a vzhľadom na jej osobné, sociálne, rodinné a zárobkové pomery povolil splácať jej žalobcovi prisúdenú sumu v splátkach spôsobom uvedeným vo výrokovvej časti rozsudku, keďže má za to, že takáto výška splátok zodpovedá zásade spravodlivej ochrany práv a oprávnených záujmov účastníkov a ďalším zásadám vyjadreným v § 1 Občianskeho súdneho poriadku s tým, že prípadné omeškanie s plnením čo i len jednej splátky bude mať za následok zročnosť celého plnenia.

Vo zvyšku súd žalobu žalobcu po vykonanom dokazovaní vyhodnotil ako nedôvodnú a preto ju v prevyšujúcej časti, t.j. v časti o zaplatenie škody vo výške 92,- eur a o zaplatenie úrokov z omeškania z nej zamietol.

Pokiaľ ide o požadovanú náhradu škody, súdu z jeho činnosti je známe, že žalobca po tom ako sú mu zamietané žaloby o zaplatenie zmluvných pokút z dôvodu, že predmetné zmluvné ustanovenia (o dojednaní zmluvnej pokuty) boli súdmi vyhlásené za neprípustné pre ich neprijateľnosť, a že vzhľadom na rozhodnutie KS v Prešove sp. zn. 6Co/91/2011 je tu daná podľa § 53a Občianskeho zákonníka povinnosť žalobcu zdržať sa ďalšieho uplatňovania nárokov na zaplatenie týchto zmluvných pokút pristúpil k zmene pri uplatňovaní svojich nárokov tak, že už nepožaduje zaplatenie zmluvných pokút ale náhradu škody vo výške rovnajúcej sa rozdielu medzi predajnou cenou odpredaných mobilných telefónov a ich akciovou cenou. V prejednávanej veci je tento rozdiel pri žalovanej odpredanom telefóne 184,- eur a časť tohto rozdielu vo výške 92,- eur považuje žalobca za škodu vzniknutú porušením povinnosti žalovanej. Žalobca tak v súdnej veci neuplatňuje zmluvnú pokutu vo výške tohto rozdielu (184,- eur), hoci dojednanie takejto zmluvnej pokuty bolo poňaté do dodatku k zmluve (čl. 2 bod 2.5 písm. b) Dodatku) ale časť tejto sumy uplatňuje ako škodu, ktorú mu žalovaná mala spôsobiť.

Žalobca ďalej poukazuje na proklamáciu obsiahnutú v čl. 2. bod 2.5 Dodatku k Zmluve podľa ktorého „účastník si je vedomý, že MT je mu predávaný za kúpnu cenu uvedenú v čl. 1 bode 1.2 Dodatku, ktorej výška sa rovná rozdielu medzi spotrebiteľskou (trhovou) cenou MT a v zmysle tohto Dodatku poskytnutou zľavou zo spotrebiteľskej ceny, len z toho dôvodu, že sa účastník zaviazal užívať služby poskytované mu prostredníctvom SIM karty v zmysle ustanovení tohto Dodatku po dobu dohodnutú v tomto Dodatku, pričom nedodržanie tohto záväzku (konkrétne záväzkov uvedených v článku 2 v bode 2.2, 2.3 alebo 2.4) vzhľadom na výšku zľavy zo spotrebiteľskej ceny MT, ako aj prípadný obsah Prílohy č. 1 Dodatku, by spôsobilo, že Podniku vznikla škoda (minimálne v rozsahu zľavy zo spotrebiteľskej ceny MT)“.

Zo skutkového vymedzenia nároku žalobcu na náhradu škody vyplýva, že zaplatenia tejto škody sa domáha z dôvodu porušenia povinnosti žalovanej zotrvať v zmluvnom vzťahu s ním po dobu minimálne 24 mesiacov. Takto skutkovo vymedzený nárok na náhradu škody je potrebné právne posudzovať

podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého predpokladom vzniku tzv. všeobecnej občianskoprávnej zodpovednosti z škodu je: 1. protiprávny úkon, 2. spôsobenie škody, 3. príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou a 4. zavinenie.

Občianskoprávna zodpovednosť za škodu môže vzniknúť z porušenia zmluvných alebo iných záväzkových povinností, vtedy ide o tzv. zmluvnú alebo záväzkovú zodpovednosť. Môže však vzniknúť aj z porušenia iných zákonom uložených povinností, vtedy ide o tzv. mimozáväzkovú zodpovednosť. Ustanovenie § 420 o všeobecnej zodpovednosti za škodu možno aplikovať tak na prípady záväzkovej, ako aj mimozáväzkovej zodpovednosti. Pre vznik zodpovednosti za škodu je nevyhnuté kumulatívne splnenie všetkých vyššie uvedených 4 predpokladov. Pri neexistencii čo len jedného z nich zodpovednosť za škodu nie je daná.

V prejednávanej veci žalobca ako ten, komu mala byť škoda spôsobená a kto preto niesol dôkazné bremeno nepreukázal už splnenie predpokladu uvedeného v bode 1 (protiprávny úkon). Vychádzajúc zo skutkového vymedzenia žaloby, žalobca nepreukázal, že žalovaná v zmluvnom vzťahu nezotrvala po dobu dojednanej viazanosti.

Pri tomto závere súd vychádza z toho, že spôsob ukončenia zmluvy o pripojení je uvedený v Článku 4 Všeobecných podmienok poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb (ďalej len Všeobecné podmienky), ktoré sú súčasťou zmluvy. Tento článok 4 je nazvaný Doba platnosti a ukončenie Zmluvy.

Podľa bodu 4.1 týchto Všeobecných podmienok platnosť zmluvy zaniká a) dohodou zmluvných strán, b) odstúpením od zmluvy, c) výpoveďou zo strany účastníka alebo spoločnosti Orange Slovensko, d) smrťou alebo zánikom účastníka.

Všeobecné podmienky ďalej upravujú podrobnejšie zánik zmluvy z jednotlivých vyššie uvedených dôvodov.

Podľa Článku 2 bod 2.1 Všeobecných podmienok (nazvaného Zmluva o poskytovaní verejných služieb. Aktivácia Služieb) spoločnosť Orange Slovensko poskytuje Služby na základe Zmluvy uzatvorenej v písomnej podobe medzi spoločnosťou Orange a účastníkom.

Podľa Článku 2 bod 2.6 Všeobecných podmienok zmluva je uzatvorená dňom jej podpísania obidvoma zmluvnými stranami na tlačive spoločnosti Orange.

Podľa § 40 ods. 2 Občianskeho zákonníka - písomne uzavretá dohoda sa môže zmeniť alebo zrušiť iba písomne.

V prejednávanej veci žalobca písomné ukončenie písomne uzavretej zmluvy o pripojení ničím nepreukázal. Nepredložil ani neoznačil žiadne dôkazy, ktorými by preukázal ukončenie tejto písomne uzavretej zmluvy niektorým z hore uvedených spôsobov (dohodou; odstúpením; výpoveďou; smrťou alebo zánikom účastníka) ničím nepreukázal a dokonca ani netvrdil, ktorým z uvedených spôsobov a kedy konkrétne malo k takémuto ukončeniu dôjsť, obmedzil sa len na všeobecné konštatovanie, že žalovaná „porušila základný záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu počas dohodnutej doby viazanosti“. Za takých okolností neprichádza do úvahy iný záver ako ten, že platné ukončenie zmluvy so žalovanou preukázané nebolo a teda treba mať za to, že žalovaná svoj záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu po dobu viazanosti uvedenú v Dodatku (24 mesiacov odo dňa uzavretia Dodatku) splnila na čom nič nemení, že v jednej z faktúr bol účtovaný poplatok za čiastočné obmedzenie poskytovaných služieb z dôvodu neplatenia, pretože toto ako faktický, nie právny úkon nie je uvedené medzi spôsobmi zániku zmluvy, čím nie je daný už predpoklad č. 1 vzniku škody.

Pokiaľ ide o samotný vznik škody (predpoklad č. 2), k tomu súd uvádza, že podľa žalobcu mu vznikla škoda ako rozdiel medzi trhovou cenou mobilného telefónu a jeho akciovou cenou. Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk). Občiansky zákonník pojem skutočnej škody a ušlého zisku nedefinuje. Škoda sa chápe ako ujma, ktorá nastala (prejavuje sa) v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná všeobecným ekvivalentom, t.j. peniazmi, a je teda napravitel'ná poskytnutím majetkového plnenia, predovšetkým poskytnutím peňazí, ak nedochádza k naturálnej reštitúcii (porovnaj R 55/1971, s. 151).

Skutočnou škodou sa rozumie ujma spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodeného a reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré bolo nutné vynaložiť, aby došlo k uvedeniu vecí do predchádzajúceho stavu (R 55/1971, s. 153).

To, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk), je ujmom spočívajúcou v tom, že u poškodeného nedôjde v dôsledku škodnej udalosti k rozmnoženiu majetkových hodnôt, aj keď sa to dalo očakávať s ohľadom na pravidelný beh vecí (R 55/1971, s. 152).

Aj keby bol splnený zo strany žalovanej predpoklad protiprávneho úkonu, k uvedenej škode (napriek deklarácii uvedenej v bode 2.5 Dodatku) by nedošlo. Podľa názoru súdu za škodu nemožno považovať to, že v rámci ofenzívnej obchodnej politiky žalobcu v snahe získať zákazníkov tento predáva mobilné telefóny za nižšiu ako skutočnú cenu. Účel sledovaný teraz žalobcom podanou žalobou bolo možné dosiahnuť iným spôsobom (napr. podmienením právneho úkonu). Rozdiel medzi skutočnou a akciovou cenou mobilného telefónu tak nie je následkom (tvrdeného ale nepreukázaného) protiprávneho úkonu žalovanej ale výsledkom zmluvného konsenzu medzi žalobcom a žalovanou. Tento zmluvný konsenzus nemôže byť zo strany žalobcu reparovaný prehodnotením jeho rozhodnutia, ak sa nesplnia jeho očakávania, ktoré do zmluvného vzťahu so žalovanou vkladal. K protiprávnemu zmenšeniu majetku žalobcu tak nedošlo, pretože tento za mobilný telefón obdrží dojednanú kúpnu cenu.

S vyššie uvedeným záverom je spojené zároveň aj nesplnenie 3. predpokladu pre vznik škody (kauzálny nexus), pretože aj v prípade preukázania zavineného nezotrvania žalovanej v zmluvnom záväzku po určitú dobu, dôvodom tvrdeného zmenšenia majetku žalobcu (ako uplatnenej škody) by nebol tento protiprávny úkon ale kúpna zmluva so žalovanou s obdržaním dojednanej kúpnej ceny.

Z vyššie uvedených dôvodov súd žalobe žalobcu v časti požadovanej náhrady škody vo výške 92,- eur vyhovieť nemohol a v tejto časti ju zamietol. Zároveň zamietol súd žalobu aj v časti požadovaných úrokov z omeškania z tejto sumy, pretože pokiaľ nie je preukázané právo na zaplatenie uvedenej sumy, nemožno priznať ani právo na zaplatenie úrokov z omeškania z nej.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. v spojení s 151 ods. 1 O.s.p.

Vo vzťahu k pôvodne uplatnenému nároku výsledok konania je taký, že žalobe bolo sčasti vyhovené, sčasti bola zamietnutá. Návrh na rozhodnutie o povinnosti nahradiť trovy konania podal iba žalobca. Žalovaná návrh na rozhodnutie o povinnosti nahradiť jej trovy konania nepodala.

Žalobca bol v konaní úspešný v časti o zaplatenie sumy 142,11 eur a úroku z omeškania zo sumy 142,11 eur vo výške 8,25 % ročne od 29. 11. 2013 do zaplatenia v ktorej bolo žalobe vyhovené.

Žalovaná bola v konaní úspešná v časti o zaplatenie sumy 92,- eur a 8,25 % ročného úroku z omeškania z tejto sumy od 29. 11. 2013 do zaplatenia v ktorej bola žaloba zamietnutá.

Pri výpočte pomeru úspechu účastníkov v konaní pre účel rozhodnutia o trovách konania súd vychádzal zo stavu ku dňu vyhlásenia rozsudku (§ 154 ods. 1 O.s.p.), pričom za základ na jeho určenie vzal tak

žalovanú pohľadávku - istinu, ako aj žalované príslušenstvo pohľadávky - úroky z omeškania (v tejto súvislosti vid' napr. Rozsudok Najvyššieho súdu SR z 27. 4. 2004 sp. zn. 1MCdo 1/2004).

Žalovaná istina s kapitalizovaným úrokom z omeškania ku dňu vyhlásenia rozsudku činí 268,24 eur (z toho istina je 234,11 eur a kapitalizovaný úrok z omeškania je 34,13 eur).

Prisúdená istina s kapitalizovaným úrokom z omeškania ku dňu vyhlásenia rozsudku činí 162,82 eur (z toho 142,11 eur je istina a 20,71 eur úrok z omeškania) a neprisúdená (zamietnutá) istina s kapitalizovaným úrokom z omeškania ku dňu vyhlásenia rozsudku činí 105,42 eur (z toho 92,- eur je istina a 13,42 eur úrok z omeškania).

Žalobca tak bol v konaní úspešný v rozsahu 60,70 %, žalovaná bola v konaní úspešná v rozsahu 39,30 %.

Po odpočítaní úspechu žalovanej v rozsahu 39,30 % od úspechu žalobcu v rozsahu 60,70 % vznikol vo veci úspešnejšiemu žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 21,40 %.

Žalobca podal návrh na náhradu jeho trov konania, v súlade s ust. § 151 ods. 1 O.s.p. preto súd musel rozhodovať o povinnosti nahradiť tieto trovy konania. Trovy konania žalobca v žalobe vyčíslil tak, že tie pozostávajú z náhrady zaplateného súdneho poplatku za žalobu vo výške 16,50 eur a trov jeho právneho zastúpenia vo výške 71,93 eur za dva poskytnuté úkony právnej služby advokátskou kanceláriou.

Trovy konania žalobcu uznané súdom za dôvodné, účelné a preukázané pozostávajú z trov jeho právneho zastúpenia za poskytnutie právnej služby advokátskou kanceláriou vo výške 71,93 eur a z iných trov konania vo výške 16,50 eur titulom náhrady zaplateného súdneho poplatku za žalobu. Priznané trovy právneho zastúpenia pozostávajú z odmeny za 2 úkony právnej služby vo výške spolu 43,16 eur (1./ prevzatie a príprava zastúpenia; 2./ žaloba) pri sume 21,58 eur za jeden úkon právnej služby vychádzajúc z hodnoty predmetu sporu podľa § 10 ods. 1 a 2 a § 13a ods. 1 písm. a) a c) Vyhlášky 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, čo po pripočítaní náhrady výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné / režijný paušál / za 2 hore uvedené úkony právnej služby vo výške 16,78 eur (2 á 8,39 eur) podľa § 16 ods. 3 tejto Vyhlášky a DPH vo výške 11,99 eur podľa § 18 ods. 3 Vyhlášky činí na trovách právneho zastúpenia a náhradách spolu 71,93 eur.

V prípade plného úspechu v spore by žalobcovi v zmysle hore uvedeného patrila náhrada trov konania vo výške 88,43 eur (z toho 71,93 eur ako trovy právneho zastúpenia a 16,50 eur ako iné trovy konania). Vzhľadom na pomer úspechu žalobcu v spore však žalobcovi podľa § 142 ods. 2 O.s.p. patrí len 21,40 % tejto sumy, teda 18,92 eur (z toho 15,39 eur ako trovy právneho zastúpenia a 3,53 eur ako iné trovy konania).

Trovy konania je žalovaná v zmysle ust. § 149 ods. 1 O.s.p. povinná zaplatiť k rukám advokátskej kancelárie zastupujúcej žalobcu tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia na Okresný súd Kežmarok.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov (§ 251 ods. 1 O.s.p.).